

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

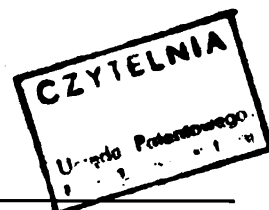
Zgłoszono: 01.03.80 (P. 222415)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 04.09.81

Opis patentowy opublikowano: 30.04.1985

Int. Cl.³ B62D 51/06
A01B 51/02

Twórcy wynalazku: Jerzy Klechowski, Jerzy Koźmiński, Józef Kubia-
kowski, Roman Łachmański, Tadeusz Materek,
Fryderyk Semaniak, Jerzy Szkurlat

Uprawniony z patentu: Zakłady Metalowe „Predom-Mesko”, Skarżysko-
-Kamienna (Polska)

Jednostka napędowa jednokołowa

1

Przedmiotem wynalazku jest jednostka napędowa jednokołowa stosowana z zespołami roboczymi do prac uprawowo-pielęgnacyjnych w ogródkach przydomowych i działkach, oraz z przyczepami do prac transportowych.

Znane są jednostki napędowe jednokołowe przystosowane do przysprzegania zespołów roboczych i przyczep, w których silnik umieszczony jest nad kołem jezdnym i przekazuje napęd na koło jezdne poprzez przekładnię i wałek odbioru mocy. Konstrukcje znanych jednostek opracowane są tak, że ciężar jednostki symetrycznie obciąża koło jezdne.

W znanych jednostkach napędowych zespoły robocze przysprzegane są do korpusu jednostki powyżej koła jezdnego jak to ma miejsce w rozwiązaniu pokazanym w opisie patentowym St. Zjedn. Ameryki nr 3 960 231, lub też poza kołem jezdym poprzez wysięgnik jak w konstrukcji według opisu patentowego RFN nr 1 221 476.

Stosowanie tego typu rozwiązań jest konieczne w celu ominięcia koła jezdnego i jednoczesnego zabezpieczenia możliwości zaczepienia zespołów roboczych wzdłuż płaszczyzny środkowej koła, na wysokości jego osi. W celu uzyskania rozwiązania, które umożliwiałoby mocowanie zespołów roboczych wzdłuż płaszczyzny środkowej koła, na wysokości jego osi i które jednocześnie zapewniałoby sztywność mocowania zespołu roboczego względem jego korpusu opracowano jednostkę według wynalazku.

2

Istotą konstrukcji jednostki według wynalazku jest to, że obudowa przekładni na wysokości osi koła jezdnego ma wzdłuż kierunku jazdy kształt litery C i obejmuje tym kształtem koło jezdne.

Na końcach tak ukształtowanej obudowy na jej zewnętrznej stronie usytuowane są układy mocujące, tak że zespoły robocze można mocować bezpośrednio na korpusie na wysokości osi koła jezdnego po obu jego stronach. W jednostce zabezpieczono także możliwość przekształcenia jej w dwukołową poprzez wyposażenie wałka w drugi czop, oraz w tuleję dystansową z czopem dodatkowym, która pozwala na zachowanie symetrycznego obciążenia obu kół.

Przedmiot wynalazku w przykładzie wykonania przedstawiono na rysunku, na którym: fig. 1 — przedstawia jednostkę napędową jednokołową w widoku od strony układu mocującego, fig. 2 — przedstawia przekrój A—A jednostki według fig. 1, fig. 3 — przedstawia przekrój B—B jednostki według fig. 2, fig. 4 — przedstawia przekrój B—B jednostki w wersji z zamocowanym drugim kołem.

Jednostka napędowa jednokołowa zawiera silnik 1 mocowany na obudowie 2 przekładni ponad kołem jezdym 3. Silnik 1 przekazuje napęd przez przekładnię 4 jednostki na wałek 5 odbioru mocy, na którego czopie 6 z jednej strony zamocowane jest koło jezdne 3. Obudowa 2 przekładni na wysokości osi koła jezdnego 3 ma w kierunku jazdy kształt litery C i obejmuje tym kształtem koło

3

jezdne 3. Na końcach tak ukształtowanej obudowy 2 po zewnętrznej stronie umiejscowione są układy mocujące 7 i 8 zespoły robocze. Wałek 5 odbioru mocy z drugiej strony ma ukształtowany drugi czop 9 oraz tuleję 10 dystansową osadzoną na czopie 6 i zakończoną czopem dodatkowym 11, które to elementy umożliwiają wyposażenie jednostki w drugie koło przy zachowaniu symetrycznego obciążenia obu kół.

Zastrzeżenia patentowe

1. Jednostka napędowa jednokołowa z silnikiem umieszczonym nad kołem jezdnym, przystosowana do sprzęgania z zespołami roboczymi i przycępa-

mi transportowymi zawierającą obudowaną przekładnię przenoszącą napęd poprzez wałek odbioru mocy na koło jezdne mocowane na czopie z jednej strony wałka, **znamienna tym**, że obudowa (2) przekładni wzdłuż kierunku jazdy ma kształt litery C i obejmuje koło jezdne (3) w pobliżu osi wałka (5) odbioru mocy, przy czym obudowa (2) zakończona jest na zewnątrz obustronnie układami mocującymi (7 i 8).

2. Jednostka według zastrz. 1, **znamienna tym**, że wałek (5) odbioru mocy koła jezdnego (3) ma drugi czop (9) oraz tuleję (10) dystansową z czopem dodatkowym (11), umożliwiające zamocowanie drugiego koła jezdnego, z zapewnieniem symetrycznego obciążenia obu kół.

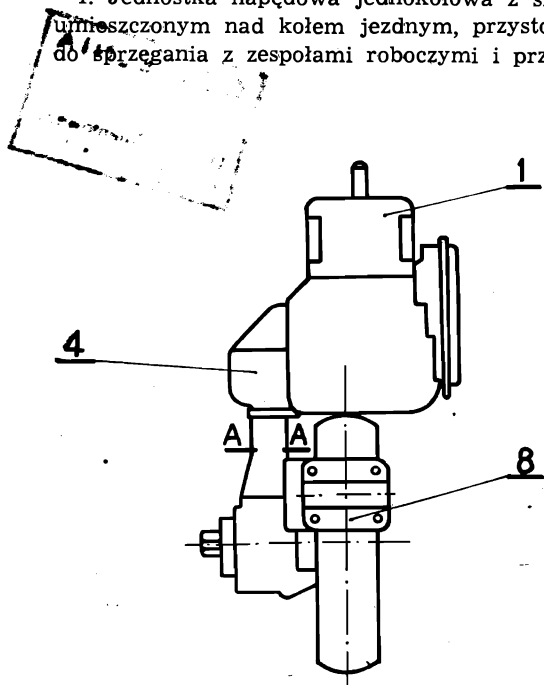

FIG. 1

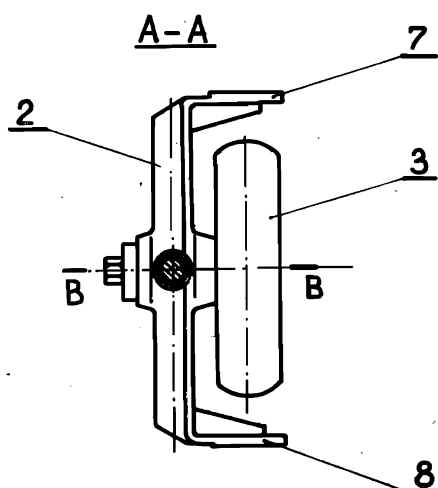

FIG. 2

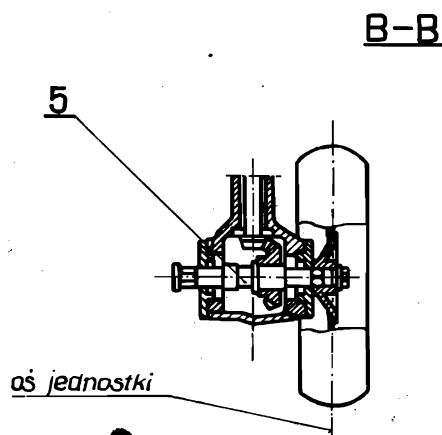

FIG. 3

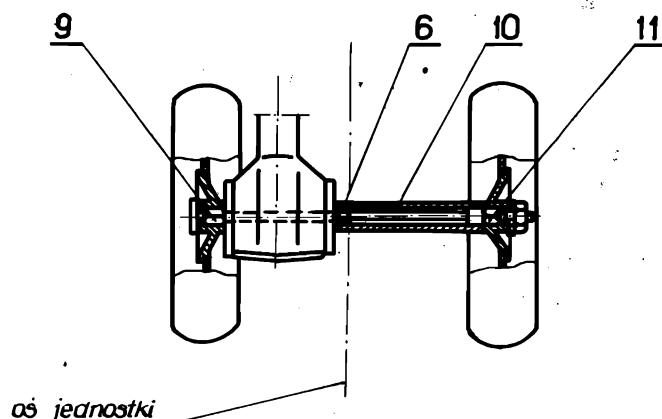

FIG. 4.